

EL CAVALLER DE PICALQUÉS

En el segle XV l'hostal que tenia Espulgues estava situat al Raval de Sant Mateu i, tot i ser propietat del castell de Picalqués, era conegut arreu del Llobregat com l'hostal de Santa Marta i era el més acreditat en tota l'antiga carretera de Barcelona a Madrid.

La filla de l'hostaler, la pubilla Marteta, era coneguda com la doncella més formosa, ben plantada i falaguera del pla de Barcelona i voltants. Tots els fadrins del poble la cobejaven amb deler, singularment en Mateu de Picalqués, noble cavaller, hereu d'aristocràtica família del castell de Picalqués, esvelt i elegant.

La mare d'en Mateu, assabentada de les falagueries amb què en Mateu obsequiava la Marteta, va fer saber amb veu enutjada *"el meu fill no es fa la clenxa per la filla de l'hostaler. No serà mai la meva nora una serventa de vianants i carreters; cada ovella amb sa parella"*.

Els pares de la Marteta plens d'indignació recomanaren a sa filla que mai més no ballés amb l'hereu de Picalqués.

Caterina, la criada gitana i amiga de la Marteta, pensava en la pena que pasaba la parella i arreglà una trobada per la nit de Sant Joan en les ruïnes de Santa Magdalena, on pensà, d'acord amb la Marteta, fer una juguesca divertida a en Mateu.

La vesprada de Sant Joan, el cavaller de Picalqués muntat damunt d'un briós cavall esperava en el lloc de la trobada on tot era fosc i desert. Silenciosament la Marteta i la Caterina, que portava un pandero, anaven arribant.

Tot de cop el cavaller sentí l'eco d'una rialla i un pandero repicar prop d'ell. Un ésser va saltar darrera d'en Mateu cenyint-lo amb els braços. Una impressió esglaiadora es reflectí en la seva cara i esporuguit digué: - Ets tu, Marteta?. Un repic de pandero contestà una mica allunyat d'ell.

L'ésser misteriós que li cenyia els braços anava punxant el cavall que fent xiscles de dolor corria follament.

Pasa una estona i els braços d'aquell ésser fatídic dexaren de cenyir-lo. El cavall xisclava de dolor i amb el cavaller al damunt rodolaren per un abisme altíssim i tenebrós.

Pobre Mateu: una jugada burlesca li va costar la vida.

L'endemà, assabentada de la mort del cavaller, Marteta decidí romandre per sempre més retirada a casa seva i no tornà mai més a ballar